

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

Povrv-631/2024-43

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Maji Hilje, u pravnoj stvari tužitelja PROPERTAS d.o.o., OIB: 51306183895, Radnička cesta 80, Zagreb, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Čavić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Čavić & Partneri d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 269d, protiv tuženika Prestige Park d.o.o., OIB: 95597791616, Štefanovečka cesta 10, Zagreb, kojeg zastupa punomoćnik Dan Marinović, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Marinović i partneri j.t.d., Zadar, Plemića Borelli 1, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 24. rujna 2025. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, s danom objave 13. listopada 2025.,

p r e s u d i o j e

Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj UPP/OS-Ovrv-702/2023 od 21. kolovoza 2023. koje je donio javni bilježnik Domagoj Ranogajec iz Zagreba u dijelu kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 50.000,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 30. lipnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi određenoj uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine; kao i u dijelu u kojem je naloženo tuženiku nadoknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 1.811,25 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 21. kolovoza 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi određenoj uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 8 (osam) dana.

r i j e š i o j e

I. 1. Radi osiguranja tražbine predlagatelja osiguranja u iznosu od 50.000,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 30. lipnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi određenoj uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine određuje se

p r e t h o d n a m j e r a

zabranom svim bankama kod kojih tuženik ima otvoren račun da tuženiku ili trećoj osobi po nalogu tuženika, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera iz točke 1.

2. Ovo rješenje dostavit će se na provedbu Financijskoj agenciji te se te istoj nalaže da izda nalog bankama za izvršenje ovog rješenja o prethodnoj mjeri.

3. Provedbom prethodne mjere tužitelj stječe založno pravo na novčanim sredstvima tuženika za koje je određena zabrana isplate.

4. Iznos novčanih sredstava kod banaka, za koji je određena zabrana isplate, ne smije se prenijeti s navedenih računa dok zabrana traje, osim u svrhu namirenja osigurane tražbine tužitelju.

5. Žalba protiv ovog rješenja ne zadržava provedbu istog.

6. Ova prethodna mjera trajat će do proteka 15 (petnaest) dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu.

II. Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 8.750,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 13. listopada 2025. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

III. Odbija se, kao neosnovan, zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 6.648,01 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 13. listopada 2025. do isplate.

Obrazloženje

1. Postupak u ovoj pravnoj stvari započeo je 18. srpnja 2023. podnošenjem javnom bilježniku Domagoju Ranogajcu iz Zagreba prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave (izvoda iz otvorenih stavaka iz poslovnih knjiga – list 8. spisa).

Na temelju navedenog, javni bilježnik je 21. kolovoza 2023. donio rješenje o ovrsi pod brojem UPP/OS-Ovrv-702/2023 kojim je naloženo tuženiku (tada ovršeniku) da namiri tražbinu tužitelja (tada ovrhovoditelja) u iznosu od 50.000,00 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 30. lipnja 2023. do isplate i nastalim troškovima ovršnog postupka u iznosu od 1.811,25 EUR sa zateznim kamatama tekućim od donošenja rješenja o ovrsi do isplate. Zatezne kamate tužitelj potražuje i u odnosu na glavno i u odnosu na sporedna traženja po stopi određenoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23. – dalje: ZOO).

2. Nakon što je tuženik protiv citiranog rješenja o ovrsi podnio prigovor kojim je u cijelosti osporio tražbinu tužitelja, ovaj je sud rješenjem od 25. srpnja 2024. stavio izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu u kojem je određena ovrha te je u tom dijelu ukinuo provedene radnje, a postupak je, nakon pravomoćnosti navedenog rješenja, nastavljan kao povodom prigovora protiv platnog naloga.

3. Tuženik je tražbinu tužitelja osporio u bitnom navodeći da nije razvidno odakle proizlazi utuženo potraživanje, da isto ničim nije dokazano i da je tuženik sve svoje prethodno postojeće obveze prema tužitelju u cijelosti podmirio.

4. Očitujući se na tuženikove navode, tužitelj je pojasnio da su stranke bile u poslovnom odnosu na temelju Ugovora o uslugama upravljanja projektom od 25. travnja 2022. (list 78.-89. spisa), koji je sklopljen temeljem Ponude od 5. travnja 2022. (list 91.-104. spisa), a na osnovu kojeg je tužitelj uredno izvršavao obveze i pružao tuženiku usluge upravljanja projektom, za što mu je na kraju svakog mjeseca, u skladu s čl. 6. Ugovora, ispostavljao račune za obavljene usluge. Istaknuo je da je čl. 6. Ugovora među strankama ugovoreno da će se naknada za pružene usluge plaćati mjesečno u fiksnom iznosu od 10.000,00 EUR dok će se ukupna naknada odnosno razlika koja se mora platiti izračunati na kraju projekta kad budu poznati ukupni troškovi. Naveo je da je tuženik sve račune koji su mu izdani od travnja do studenog 2022. uredno platio, da bi nakon toga, bez da je za to naveo razloge ili raskinuo ugovor, prestao plaćati naknadu. Tužitelj je usluge pružao do 30. travnja 2023. nakon čega je u skladu sa Ugovorom isto zamrznuo radi sprječavanja stvaranja novih troškova. Dodao je da je tuženik u e-mailu od 2. siječnja 2023. naveo da će prestati sa plaćanjem naknade dok ne započne prodaja stanova, međutim dospijeće plaćanja ugovorene naknade nije vezano uz prodaju nekretnina, što je tuženiku bilo poznato. Tuženik je u e-mailu od 23. travnja 2023. priznao postojanje dugovanja prema tužitelju za do tad dospjela potraživanja, od kojih su u ovom sporu utužena četiri računa (od prosinca 2022. do ožujka 2023.). Pored navedenog, tužitelj je naveo da je tuženiku nakon sklapanja ugovora bilo jasno navedeno da nije moguće krenuti u postupak odabira novog izvođača dok se ne riješi projektiranje, a za što je potrebno angažirati novog projektanta jer je tuženik raskinuo poslovne odnose sa dva ranije angažirana projektanta (Ambijent SM d.o.o. i Saša Putinja). Naime, tuženik je do 3. kolovoza 2022. bio u poslovnom odnosu sa ranijim izvođačem radova Prosperitas gradnja d.o.o. koji je bio u posjedu gradilišta, a s kojom činjenicom tužitelj u trenutku sklapanja ugovora s tuženikom nije bio upoznat. Posao raskida ugovora sa ranijim izvođačem radova za tuženika je odradio tužitelj te je tužitelj, tek nakon sporazumnog raskida ugovora sa ranijim izvođačem, bio u mogućnosti krenuti u traženje novog projektanta i izvođača radova. Dodatno je tužitelj pojasnio da je Saša Putinja dovršio projektiranje glavnih

projekata građevina S3-S6 uz koordinaciju tužitelja, a na raspisani Tender za projektanta javilo se društvo Urbane ideje d.o.o. Tužitelj je također, iako za to nije bio angažiran, bez bilo kakve naknade za tuženika kod OTP banke i PBZ banke pokušao realizirati kredit za projekt. Također je raspisao Tender za pronalazak izvođača radova za što je odabran Kamgrad d.o.o. s kojim je tužitelj došao u finalnu fazu pregovora, međutim tuženik je bez navođenja bilo kakvog razloga odustao od tog ugovora i s tužiteljem u vezi toga prekinuo svaku komunikaciju. Osim toga, tužitelj je dogovarao prebacivanje građevinskog priključka sa ranijeg izvođača na tuženika kao investitora. Pored navedenog, tužitelj je zastupao tuženika u upravnom postupku u vezi izmjene i dopune građevinske dozvole sukladno novom projektu.

5. Podneskom od 22. studenog 2024. tužitelj je predložio da se radi osiguranja tražbine koja je predmet ovog spora odredi prethodna mjera u skladu s čl. 501.a Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. – dalje: ZPP).

6. Tuženik je u daljnjem tijeku postupka osporio da bi tužitelj uredno izvršavao obveze i pružao usluge upravljanja projektom. Naveo je da je tužitelj sa radovima vođenja projekta trebao započeti odmah nakon sklapanja ugovora, a radovi na projektu su započeli tek u siječnju 2023. iz razloga što tužitelj nije pronašao izvođača radova (građevinsku firmu) s kojom bi se mogao sklopiti ugovor iako je tuženiku tijekom pregovora navedeno bilo obećano kao da već imaju izvođača. Stoga nije postojala mogućnost gradnje niti dovršetka već započetih ispunile sve specifikacije i zahtjevi naručitelja te redovite inspekcije gradilišta i praćenje radova glavnog izvođača tijekom faze gradnje. Osporio je tužiteljeve navode da nije bio upoznat sa činjenicom da je tadašnji izvođač radova bila Prosperitas gradnja d.o.o. te s tim u vezi navodi da je tužitelj obećavao da može dovesti boljeg izvođača u roku od mjesec dana. Nakon raskida ugovora sa ranijim izvođačem, sva građevinska dokumentacija predana je Oliveru Jadrijevu iz Građevinar d.o.o. koji je bio nadzor, a prilikom raskida ugovora sa ranijim izvođačem, na sastanku su bili Dino Brčić kao predstavnik tužitelja, Damir Livaja kao predstavnik izvođača i Oliver Jadrijev te su svi bili upoznati sa mijenjanjem nacrtu projekta i izvođačem radova. Dodao je da je na tužitelj u suradnji sa Studio Putinja redizajnirao cijeli projekt za građevine S3-S10 i Vile, a zbog čega je nastala potreba za izmjenom i dopunom građevinskih dozvola, koja procedura je potrajala skoro godinu dana. Potom je tužitelj smatrao da je cijena usluga ovog projektanta previsoka i tuženiku je preporučio Urbane ideje d.o.o. Tuženik navodi da je do nemogućnosti nastavka radova došlo isključivo zbog ponašanja tužitelja koji nije htio surađivati sa Ambijent SM d.o.o. niti sa Studio Putinja, sve s ciljem odugovlačenja trajanja projekta i dobivanja veće materijalne koristi za sebe. Naveo je da predmetni objekti do danas nisu sagrađeni, a useljenje je bilo predviđeno za početak i sredinu 2023. te sredinu 2024. ovisno o tome o kojem je objektu bila riječ. U odnosu na Kamgrad d.o.o. navodi da je taj izvođač tražio od tuženika potvrdu o odobrenom zajmu i zadužnicu kako bi uopće došlo do sklapanja ugovora, a jedan od razloga nesklapanja ugovora je bio taj što ovaj izvođač nije bio suglasan s ponudom OTP banke da se tuženiku odobri tzv. rollover financiranje. Vezano za prebacivanje priključka sa ranijeg izvođača radova navodi da je tuženik s njim suradnju raskinuo u kolovozu 2022., a tek u prosincu te godine je tužitelj stupio u kontakt s opskrbljivačem električne energije pa se postupanje tužitelja u vidu slanja istome dva e-maila ne može smatrati pruženom

uslugom. Zaključno tuženik smatra da je tužitelj prekršio odredbe Ugovora i da je sam prouzročio da se konačni rok za izgradnju i razvoj projekta prekorači, sve s ciljem pribavljanja veće materijalne koristi za sebe. Navodi da je tuženik e-mailom od 2. siječnja 2023. jasno upozorio tužitelja da projekt kasni preko godinu dana te ga je obavijestio da neće plaćati usluge i da se stave na čekanje sukladno čl. 9. st. 2. Ugovora. Tuženik je tijekom postupka naveo da je račune koji su predmet ovog spora uredno zaprimio i knjižio u poslovnim knjigama, međutim nije ih platio te ih je osporio nakon primitka rješenja o ovrsi u ovom postupku.

7. Podneskom od 25. travnja 2025. naveo je da je ugovor koji je među strankama sklopljen ništetan budući da iz kazivanja svjedoka Dine Brčića koji je saslušan u svojstvu svjedoka proizlazi da su prilikom sklapanja predmetnog ugovora postojale mane volje na strani tužitelja, ali i na strani tuženika jer je isti bio u zabludi glede dogovora sa tužiteljem u vezi pružanja usluga, odnosno bio je uvjeren da će radovi na projektu započeti odmah nakon potpisivanja ugovora. Ujedno navodi da postoji očiti nesrazmjer između činidbi i protučinidbi budući da je tuženik od travnja 2022. plaćao 10.000,00 EUR mjesečno za usluge koje mu nisu pružene.

8. Tuženik se protivi određivanju predložene prethodne mjere navodeći da za isto nisu ispunjene zakonske pretpostavke.

9. Sud je tijekom postupka izvršio uvid te je pročitao dokumentaciju u spisu. Ujedno su saslušani svjedoci Gergely Gjuyula Kovacz (list 596.-597. spisa), Dino Brčić (list 597.-600. spisa), Saša Putinja (list 609.-610. spisa), Rok Dropuljić (list 611.-612. spisa), Vedran Hlevnjak (list 612.-613. spisa), Antonio Josić (list 614.-615. spisa), Oliver Jadrijević (list 628.-630. spisa) i Damir Livaja (list 644.-645. spisa) te zastupnik po zakonu tuženika Rudolf Gyoza Stoika (list 631.-634. spisa). Ostale dokazne prijedloge tuženika sud je odbio kao nesvrshodne jer je ocijenio da je predmet spora u dovoljnoj mjeri raspravljen za donošenje odluke pa bi daljnje izvođenje dokaza dovelo samo do odugovlačenja postupka i stvaranja nepotrebnih troškova, dok bi ishod bio isti.

10. Ocjenom provedenih dokaza, i to kako svakog dokaza zasebno, tako i dovođenjem svih provedenih dokaza u međusobnu vezu, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. ZPP), ovaj je sud došao do uvjerenja da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

11. Naime, predmet spora predstavlja zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 50.000,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 30. lipnja 2023. do isplate. Osnova tužbenog zahtjeva je Ugovor o uslugama upravljanja projektom od 25. travnja 2022. Dakle, osnova tužbenog zahtjeva je ugovor o djelu koji je reguliran odredbom čl. 592. ZOO kao ugovor kojim se izvođač obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.

12. Među strankama nije sporno da su sklopile predmetni ugovor, jednako kao niti sadržaj istog.

13. Iz tog Ugovora proizlazi da se tužitelj njime obvezao pružiti tuženiku usluge upravljanja projektom za razvoj stambenog kompleksa koji se sastoji od deset

stambenih zgrada, sedamnaest vila i kružne unutarnje ceste u naselju Cesarica pokraj grada Karlobaga. Iz Ugovora proizlazi da se usluge upravljanja projektom sastoje od nabave i natječaja (u odnosu na građevinske tvrtke, dobavljače i pružatelje usluga), administracije projekta, praćenja proračuna, upravljanja gradnjom i izvještavanja te stalne brige o klijentu. Odredbom čl. 3. Ugovora izrijekom je navedeno koje usluge nisu uključene u opseg usluge pa tako među te usluge spada i dobivanje bilo koje vrste dozvola kod lokalnih državnih tijela. Naknada koju su stranke ugovorile (čl. 6.) iznosi 1,30% od ukupnih troškova projekta, s time da se plaćanje vrši u iznosu od 10.000,00 EUR mjesečno s usklađivanjem svakih šest mjeseci do završetka projekta, a vršit će se prema 1,30% ukupnih troškova projekta u tom trenutku. Ukupna naknada, odnosno razlika koja se mora platiti izračunat će se na kraju projekta kad budu poznati ukupni troškovi projekta. Stranke su ugovorile da će tužitelj na kraju svakog mjeseca izdati račun s dospijecem plaćanja u roku od sedam dana. Člankom 6.5. stranke su ugovorile da u slučaju da zadatak prestane prije njegovog dovršetka izvođač neće naplatiti naknade za prestanak na temelju stvarno obavljenog posla, vremena utrošenog na zadatak i ukupnih troškova projekta u tom trenutku. Člankom 9. Ugovora stranke su ugovorile da je tužitelj dužan započeti radove na projektu odmah nakon potpisa ugovora i obavljati ih do konačnog dovršetka projekta, odnosno do izdavanja valjane uporabne dozvole za svaku zgradu, a u slučaju kašnjenja u izgradnji i opremanju projekta najavljenog i utvrđenog od strane naručitelja, usluga tužitelja se stavlja na čekanje te tuženik tijekom razdoblja čekanja nije dužan plaćati naknadu tužitelju, niti je tužitelj njemu dužan pružati usluge.

14. Među strankama nije sporno niti da je tuženik tužitelju za period od travnja 2022. do studenog 2022. podmirio naknadu za pružene usluge temeljem ispostavljenih računa.

15. Navedeno ujedno proizlazi iz analitičke kartice dobavljača na listu 506. spisa. Nije sporno niti da je tuženik uredno zaprimio račune koji su predmet ovog spora i evidentirao ih u poslovnim knjigama te da po njima nije izvršio plaćanje, što je ujedno vidljivo iz analitičke kartice dobavljača na listu 507. spisa. Tužitelj je e-mailom od 10. svibnja 2023. (list 134. spisa) obaviješten od strane Exclusive konto d.o.o. da je nalog klijenta da se predmetni računi vrate.

16. Između stranaka je sporna osnovanost, a samim time i visina tužbenog zahtjeva s obzirom na tuženikove tvrdnje da mu tužitelj nije pružio usluge na način kako je to među strankama ugovoreno i da stoga nije bilo osnove za izdavanje utuženih računa. Sporno je i pitanje trenutka kad je ugovor stavljen na čekanje u smislu čl. 9. Ugovora, odnosno je li to bilo 2. siječnja 2023. kako tuženik tvrdi, ili tek krajem travnja 2023. kako tvrdi tužitelj. Sporna je odgovornost tužitelja za kašnjenje i u konačnici nerealizaciju projekta. Ujedno je sporno i pitanje je li Ugovor od 25. travnja 2022. ništetan te jesu li prilikom njegovog sklapanja na strani tužitelja i tuženika postojale mane volje.

17. Prema sadržaju dokumentacije u spisu, prije svega iz e-mail korespondencije, ne može se prihvatiti navod tuženika da je ugovor među strankama stavljen na čekanje nakon 2. siječnja 2023. Navedeni zaključak ne proizlazi iz sadržaja e-maila od 2. siječnja 2023. (list 118.-120. spisa) budući da je istim zastupnik po zakonu tuženika u bitnom obavijestio predstavnika tužitelja (Dino Brčić) da neće platiti račun od 1.

studenog 2022. i da zahtijeva da se isti poništi (iako je taj račun, kako proizlazi iz analitičke kartice na listu 506. spisa kasnije plaćen) te da će moći nastaviti s plaćanjem tužitelju nakon što započne prodaja nekretnina. Ujedno je navedeno da je tuženik u studenom od odvjetničkog ureda zatražio da o tome obavijesti tužitelja, što očigledno nije učinjeno. Tuženik je zatražio od tužitelja da ima malo strpljenja i pažnje kako bi tuženik mogao potpisati sve ugovore koji čekaju (sa Kamgradom i bankom). Međutim, iz daljnje komunikacije stranaka u vezi ovog projekta proizlazi da je tužitelj od studenog 2022. radio na tome da se sklopi ugovor između tužitelja i Kamgrada te ga je u siječnju 2023. obavijestio o krajnjem roku za potpis ugovora, čak i o naknadno produljenom roku do 17. siječnja 2023., a u odnosu na što je tuženik tražio da se taj rok produlji do 15. veljače 2023. (e-mailovi na istu 414.-453. spisa). Neprihvatljive su stoga tuženikove tvrdnje da bi od 2. siječnja 2023. ugovor među strankama bio stavljen na čekanje kad je iz postupanja tuženika razvidno da je nakon tog trenutka višekratno komunicirao sa tužiteljem zahtijevajući od njega, između ostalog, da se nađu na sastanku u vezi ugovora sa Kamgradom i u vezi projektne dokumentacije (e-mail tuženika od 12. siječnja 2023. – list 498. spisa, e-mail tuženika od 5. veljače 2023. – list 492. spisa, e-mail tuženika od 24. travnja 2023. – list 393. spisa). Iz toga stoga ne proizlazi da je tuženik zahtijevao raskid ugovora sa tužiteljem ili da tužitelj prestane sa izvršavanjem ugovornih obveza.

18. S obzirom na navedeno, a ujedno imajući u vidu sadržaj e-mailova tužitelja od 25. i 28. travnja 2023. (list 128. spisa), sud je zaključio da je tužitelj aktivirao klauzulu o stavljanju ugovora na čekanje s danom 30. travnja 2023. na zahtjev tuženika iz e-maila od 23. travnja 2023. (list 129. spisa). Tim je e-mailom zastupnik po zakonu potvrdio da zna da mora platiti četiri uzastopna mjeseca, međutim naveo je da je izgubio toliko vremena i novaca, a da njega nitko ne pita.

19. Već je iz do sada navedenog razvidno da je tuženik angažirao tužitelja radi pružanja usluga vođenja projekta na izgradnji nekretnina u naselju Cesarica i da mu se za to obvezao plaćati mjesečno iznos od 10.000,00 EUR s time da su stranke ugovorile da će se konačni obračun izvršiti po dovršetku projekta jer je maksimalni iznos naknade tužitelja ugovoren u visini od 1,30% vrijednosti cijelog projekta. Ne mogu se prihvatiti kao uvjerljivi navodi tuženika da tužitelj nije ispunjavao ugovorne obveze budući da iz spisu priležće dokumentacije i iskaza saslušanih svjedoka, proizlazi suprotno. Tako je iz isprava u spisu razvidno da je tužitelj već od travnja 2022. komunicirao sa Ličko-senjskom županijom u vezi prikupljanja relevantne dokumentacije (list 286.-324. spisa), sudjelovao u postupku sklapanja sporazuma o raskidu ugovora sa ranijim izvođačem Prosperitas gradnja d.o.o. (Damir Livaja) tijekom srpnja i kolovoza 2023. (list 268.-270., 462.-477. spisa), da je pribavljao ponude projektanata u srpnju 2022. (list 165.-176. spisa) i izvođača u listopadu 2022. (list 182.-210. spisa), potom da je koordinirao rad sa projektantom Urbane ideje d.o.o. (list 331.-332., 492.-494. spisa), da je poduzimao radnje sa ciljem sklapanja ugovora sa Kamgradom (list 414.-434. spisa), da je poduzimao radnje sa ciljem promjene kupca/korisnika mreže kod HEP-a (list 248.-267. spisa), jednako kao i da je pokušao pomoći tuženiku oko pronalaska načina financiranja projekta putem PBZ banke (list 405.-408. spisa) i dostavljanjem OTP nekretnine d.o.o. potrebne dokumentacije (list 140.-147. spisa). Tužitelj je posredovao za tuženika kod PBZ banke u odnos na odobravanje bankovnog zajma za prvu fazu projekta (e-mail tužitelja od 29. prosinca

2022. – list 406.-407. spisa), odnosno financiranja za prvu fazu, a nakon toga za drugu fazu (e-mail tužitelja od 27. prosinca 2022. – list 408. spisa).

20. Nadalje, koje je sve poslove tužitelj obavljao temeljem Ugovora sklopljenog između stranaka sud je utvrdio i iz iskaza svjedoka Dine Brčića koji je od strane tužitelja bio zadužen na ovom projektu i koji je bio kontakt osoba tužitelja prema ugovoru (list 96. spisa). Iz njegovog iskaza, kojeg je sud u cijelosti prihvatio jer ga je neposredno ocijenio kao iskrenog i uvjerljivog, ali iz razloga što isti nije u suprotnosti sa materijalnim dokazima u spisu niti je proturječan sam sebi, proizlazi da je tužitelj nakon sklapanja ugovora sa tuženikom poduzimao radnje kako bi se formalno raskinuo ugovor sa ranijim izvođačem radova (Prosperitas gradnja d.o.o.) te istome platila naknada za izvršene usluge, potom kako bi se raspisao natječaj za novog projektanta jer je tuženik već ranije raskinuo ugovor sa Ambijent SM d.o.o., dok je odnos sa Studio Putinja bio konfuzan, bez sklopljenog ugovora i sa ugovorenim cijenama znatno većima od tržišnih, radi čega je tuženik raspisao natječaj za novog projektanta na kojem je odabrano društvo Urbane ideje d.o.o., s time da je suradnja za prve četiri zgrade nastavljena sa Studio Putinja, a ujedno je raspisan i natječaj za izvođača radova na kojem je odabran Kamgrad d.o.o. s kojim su vršeni pregovori te su oni bili spremni za potpisivanje ugovora u siječnju 2023., međutim tuženik je kasnio sa odgovorima, nije davao komentare na prijedlog ugovora te je imao poteškoće sa financiranjem (nije uspio ishoditi financiranje putem OTP banke i PBZ banke). Svjedok je naveo da je u veljači 2023. među strankama održan sastanak u odvjetničkom društvu na kojem su prvi put prošli ugovor sa Kamgradom, ali nije došlo do njegovog potpisivanja. Naveo je i da je u ožujku 2023. bilo dovršeno projektiranje druge faze projekta sa Urbanim idejama d.o.o., tuženiku je prezentiran projekt sa svim tehničkim detaljima i on se sa time složio. S obzirom da tuženik tužitelju nije plaćao račune, da ugovor s Kamgradom nije potpisan i da je tuženik dao samo šture komentare na projekt, tužitelj mu je predložio da zamrzne svoje usluge, što tuženik nikad nije potpisao, ali je to bilo potpisano od strane tužitelja, čime je smatrao da nakon kraja travnja 2023. tuženiku više ne pruža usluge. U odnosu na ranijeg izvođača, ovaj je svjedok naveo da je za istoga saznao tek nakon sklapanja ugovora sa tužiteljem, a da je ranije s time bio upoznat, ugovor sa tuženikom bi u pogledu cijene bio drugačiji s obzirom da je to za tužitelja zahtijevalo više posla. Naveo je da je tuženika upozorio na to da će raskid sa tim ranijim izvođačem uzrokovati dugotrajnost postupka.

21. Iz iskaza svjedoka Saše Putinje sud je u bitnom zaključio da je Studio Putinja projektirao projekt Cesarica do glavnog projekta i građevinske dozvole za četiri stambene zgrade, dok je za cijeli kompleks napravljen koncept odnosno 3D vizualizacija i projekte je predao za dozvolu. Ovaj je projektant, nakon što se tužitelj uključio u projekt, surađivao sa Dinom Brčićem i od tada je sve djelovalo ozbiljnije, a sve je stalo nakon što je svjedok obaviješten o tome da je sve spremno za izdavanje građevinskih dozvola u odnosu na koje je trebalo platiti takse jer bi plaćanje taksi za tuženika značilo obvezu plaćanja komunalne naknade, za što tuženik nije imao novaca. Prema saznanju svjedoka, tuženik je tužitelja angažirao za vođenje projekta do ishoda građevinskih dozvola, dok je za gradnju bio zadužen Damir Livaja.

22. Svjedok Damir Livaja je naveo da je Prosperitas gradnja d.o.o. sa tuženikom sklopila ugovor o izvođenju radova na prva dva objekta (S1 i S2) te je u odnosu na te radove Prosperitas gradnja d.o.o. izvela radove AB konstrukcije, dok su za ostale

objekte sklapani aneksi ugovora pa je ovo društvo za tuženika izvelo za još tri objekta radove širokih iskopa, međutim tuženik je ušao u preprojektno jer je svojevremeno htio raditi neke izmjene, što im projektant kao autor projekta nije dozvoljavao pa je kasnije projektant raskinuo ugovor i za projektiranje i za nadzor. Svjedok je naveo da je tuženik od njih zahtijevao da izvede radove izvan projekta, na što oni nisu pristali, a kako je bilo problema i sa plaćanjem i kako je sve djelovalo neozbiljno, nakon mjeseci upozorenja su stekli uvjete za raskid ugovora. Kako je u tom trenutku tužitelj angažirao tužitelja, Dino Brčić je u ime tuženika vodio proces raskida ugovora te je izvođač tužitelju zapisnički predao svu dokumentaciju, izvršen je međusobni povrat garancija i primopredaja gradilišta u studenom 2022., a tuženik je izvođaču podmirio sva dugovanja.

23. Svjedok Rok Dropuljić iz Urbanih ideja d.o.o. naveo je u svom iskazu da su oni krajem rujna 2022. sa tuženikom sklopili dva ugovora za izradu projektne dokumentacije pri čemu se prvi odnosio na prvu fazu odnosno izradu izvedbene dokumentacije za zgrade za koje su već bile izdane građevinske dozvole (S3-S6), a drugi ugovor na drugu fazu odnosno na izradu idejnog, glavnog i izvedbenog projekta za zgradu S7-S11 i za 16 vila. Svjedok je naveo da su Urbane ideje d.o.o. u cijelosti izvršile prvu fazu, a u odnosu na drugu fazu izradu idejnog rješenja. Nakon toga tuženik se nije javljao odnosno s njime je bila otežana komunikacija (primjerice tražio je izmjene u projektu, a kad mu se ukazalo na to što takve promjene zapravo znače, više se ne bi javljao). Osim toga, bilo je i problema sa plaćanjem pa mu je poslan dopis da nakon travnja 2023. ne nastavljaju suradnju s tuženikom, a u kolovozu ili rujnu 2023. je projektant izjavio jednostrani raskid. Ovaj je svjedok potvrdio da je Dino Brčić uvijek bio prisutan na sastancima. Iskazao je da je na sastanku održanom u ožujku 2023. od tuženika tražio odobrenje idejnog projekta kako bi mogli krenuti dalje, međutim tuženik je bio neodlučan i stalno je nešto htio mijenjati. Dodao je da se tuženik povratno javljao uvijek sa velikim vremenskim odmakom i sa nedovoljnim zaključcima te projektant od njega nikad nije dobio pisano odobrenje za nastavak, a glavni razlog nejavljivanja tuženika je bilo neplaćanje usluga projektanta. Pojasnio je da su nalozi za rad projektanta bili definirani ugovorom i da je projektant ispoštovao sve rokove iz ugovora. Ujedno je naveo da je komunicirao i sa Dinom Brčićem koji se uvijek javljao na njihov upit u roku od jednog dana.

24. Oliver Jadrijević, koji je također saslušan u svojstvu svjedoka, naveo je da je on bio zadužen kao nadzor na predmetnom projektu nakon što je tuženik prekinuo suradnju sa društvom Ambianta kojeg je predstavljao Stipe Vučemilović, a budući da je suradnja između tuženika i tog društva prestala. Naveo je da u to vrijeme Prosperitas gradnja d.o.o. bila izvođač radova i da nije bila spremna ići u gradnju zbog izmjena projekta na zahtjev investitora i jer nije postojala izvedbena dokumentacija. Naveo je da izvođač i tuženik nisu nalazili zajednički jezik jer je svako malo dolazilo do zastoja i izmjena u projektu. Nakon što je tuženik angažirao tužitelja kao voditelja projekta, krenula je intenzivnija suradnja tuženika i Dine Brčića sa Sašom Putinjom. Svjedok je naveo da je za prve dvije zgrade koje su konstruktivno bile gotove trebalo napraviti ispravke projekta jer je na traženje tuženika došlo do izmjena unutar objekta za što nije bilo potrebno ishoditi novu građevinsku dozvolu, ali je trebalo ishoditi izmjene projekta. Naveo je da je Saša Putinja za S3-S6 zgrade radio novu dokumentaciju i izmjene građevinske dozvole. Naveo je da je Dino Brčić koordinirao izradu izvedbene dokumentacije, izradu troškovnika na temelju izvedbenih projekata i traženje firme koja

će na temelju detaljnih projekata i troškovnika napraviti izvedbu po sistemu "ključ u ruke", a osim toga bio je prisutan i na sastanku na kojem je formalno raskinut ugovor sa ranijim izvođačem. Dodao je da se projekt radio po fazama, o čemu je odlučivao tuženik, kad je svjedok došao na gradilište bilo je gotovo oko 40% prve dvije zgrade i još se nešto malo radilo oko mjesec i pol tako da je onda bilo dovršeno oko 50% te dvije zgrade, a onda je gradnja zaustavljena i dalje se nije ništa gradilo. Pojasnio je da je uloga voditelja projekta koordinacija između investitora, projektanta, izvođača, nadzora i javnopravnih tijela. Što se tiče ranijeg izvođača radova, svjedok je naveo da je do prekida suradnje s njime došlo jer je imao financijska potraživanja prema tuženiku, a tuženik prema njemu zahtjeve za neke ateste, na gradilištu se ništa nije događalo te je izvođač rekao da više ne želi nastaviti raditi, a to se sve događalo prije nego je tužitelj angažiran na projektu. Nakon što je tužitelj angažiran kao voditelj projekta, morao je riješiti odnose sa ranijim izvođačem i pronaći novog izvođača koji nije mogao biti uveden u posao dok se ne riješe odnosi sa ranijim izvođačem. Dodao je i da je tuženiku još prije angažiranja tužitelja bilo jasno iskomunicirano da je za prve dvije zgrade potrebno dodatno projektiranje. U odnosu na tužiteljeve usluge, potvrdio je da je isti komunicirao sa novim projektantom i sa Sašom Putinjom, potom da je neka firma dala ozbiljnu ponudu za izvođenje radova i da se samo čekalo da investitor zaokruži financiranje projekta.

25. Sud je također kao svjedoka saslušao Vedrana Hlevnjaka iz Kamgrad d.o.o. koji je naveo da je se u jesen 2022. prijavio na natječaj za izvođenje radova prve faze i da se našao sa predstavnicima tužitelja (Dino Brčić) i tuženika (gosp. Stoika sa suprugom) te je poslao ponudu, međutim konačnu je ponudu poslao tek početkom 2023. jer je investitor stalno slao izmjene troškovnika. Naveo je da se posredstvom tužitelja paralelno radilo na sklapanju ugovora s tuženikom te je izvođač tražio dokaz o kreditiranju i avans u visini od 10% ugovorene cijene uz izdavanje bankarske garancije. Dino Brčić je svjedoka u veljači 2023. obavijestio da tuženik ima probleme sa financiranjem putem OTP banke, pitao je svjedoka može li preporučiti tuženika RBA ili Erste banci, odnosno može li mu pomoći svojim kontaktima da pristupi drugim kreditnim izvorima, međutim svjedok nije imao takve kontakte sa bankama, da bi ga sredinom veljače 2023. obavijestio da tuženik neće dobiti financiranje od banke. Svjedok je naveo da mu je tužitelj potvrdio da je tuženik prihvatio konačnu verziju ugovora o izvođenju radova. Dodatno je pojasnio da su zgrade S1 i S2 bile sagrađene u vidu betonske konstrukcije i stolarije te su se počeli izvoditi završni radovi (knauf, glazure, parketi) i Kamgrad je trebao nastaviti te radove pa stoga nije bila moguća izvedba po sistemu "ključ u ruke" kako je to htio tuženik jer je radove bilo potrebno obračunati po stvarno izvedenim količinama. Uvjet za početak građevinskih radova je da izvođač ima izvedbenu dokumentaciju za objekte S3-S6 i to se sve radilo paralelno.

26. Iskaze svjedoka Damira Livaje, Saše Putinje, Roka Dropuljića, Olivera Jadrijeva i Vedrana Hlevnjaka sud je u cijelosti prihvatio kao istinite, uvjerljive, dosljedne, međusobno neproturječne i suglasne materijalnim dokazima u spisu. Eventualne razlike u njihovim iskazima odnose na se brojeve zgrada i vremenski okvir, međutim radi se o takvim podacima za koje je, s obzirom na protek vremena, očekivano da ih se svjedoci ne mogu sa velikom preciznošću sjećati.

27. O financiranju predmetnog projekta iskazivao je Gergely Gjuyula Kovacz iz OTP nekretnine d.o.o. On je u svom iskazu naveo da je tuženik od njih tražio da naprave

studiju isplativosti jer je sa projektom htio krenuti ispočetka sa novom ekipom, pa su dogovorili financijski nadzor ako se projekt nastavi, međutim kako se nije gradilo, to u konačnici nije izvršeno. Dogovor je bio da traže investitora i pomognu ishoditi kredit u OTP banci, imali su financijske probleme i to je svima bilo jasno. Svjedok je iskazao da je sa tužiteljem bio u kontaktu samo u vezi pribavljanja troškovnika i popratne dokumentacije koju je banka zahtijevala. Naveo je da je tužitelj htio da se cijeli projekt odjednom financira i realizira, dok je banka htjela da se projekt financira po etapama. Kod OTP banke nisu uspjeli realizirati kredit pa su svu dokumentaciju prosljedili Dini Brčiću koji je to pokušao kod druge banke, ali bezuspješno. Naveo je da je tužitelj ishodio građevinsku dozvolu, ali to nije bilo kako su planirali po fazama pa je odjednom trebalo platiti komunalnu naknadu za sve, što je dovelo do blokade računa tuženika.

28. Iskaz ovog svjedoka sud ne smatra bitnim u odnosu na sporne činjenice između stranaka s obzirom da je nedvojbeno da je financiranje projekta bila obveza tuženika kao investitora te tužitelj, prema sadržaju ugovora, nije bio dužan osigurati financiranje, a iz njegovog je postupanja razvidno da je i u tom pogledu poduzimao određene napore (tako je preporučio tuženika PBZ banci i od Vedrana Hlevnjaka je tražio da isti svojim kontaktima spoji tuženika sa RBA ili Erste bankom).

29. Iskaz svjedoka Antonia Josića koji je također saslušan u svojstvu svjedoka sud nije osobito cijenio budući da se ovaj svjedok ne sjeća detalja u vezi ugovornog odnosa parničnih stranaka osim da je tužitelj bio voditelj projekta, da su pregovarali pojedine odredbe ugovora s Kamgradom i da je bilo trzavica među strankama jer tuženik nije htio platiti neki račun, a Dino Brčić je zahtijevao plaćanje tog računa (misli se na račun za studeni 2022., a u kontekstu e-maila od 2. siječnja 2023.). Ove činjenice među strankama niti nisu bile sporne.

30. Saslušan kao stranka u postupku, Rudolf Gyozo Stoika je naveo da je ugovor sa tužiteljem sklopio jer je tuženik trebao novog izvođača i voditelja projekta koji će koordinirati sa izvođačem. Naime, postojale su nesuglasice između ranijeg izvođača Damira Livaje i nadzora Stjepana Vučemilovića radi kojih nisu bili voljni dalje skupa raditi te ga je Damir Livaja predstavio novom projektantu Saši Putinji s kojim je dogovoreno da on pripremi izvedbene projekte za objekte S3-S6 i da se izmjene postojeći projekti jer su zastarjeli. Saša Putinja je pripremio izmjene građevinskih dozvola, ali nije pripremio izvedbene projekte. Za njega je Dino Brčić rekao tuženiku da je preskup te su s njime raskinuli suradnju, platili mu za obavljene usluge, i pronašli novog projektanta Urbane ideje. Tuženik je htio da se prve dvije zgrade što prije dovrše jer je imao kupce, a tužitelj je rekao da će raspisati natječaj za izvođače koji će dovršiti radove. Do problema je došlo jer je Dino Brčić mislio da se može samo odjednom u komadu sagraditi, a ne po fazama te je tuženik, iako se ništa nije događalo na gradilištu, svaki mjesec morao plaćati račun koji je izdavao. Dino Brčić je obavijestio tuženika o tome da ima tri izvođača te je predložio Kamgrad, naveo je da se prilikom ugovaranja izvođenja radova mora ugovoriti i dinamika plaćanja, a Kamgrad je tražio da za pokriće financiranja tuženik ima banku iz čijeg će se kredita osigurati plaćanje. Tuženiku je banka ponudila financiranje cijelog projekta uz isplatu po fazama, međutim Kamgrad je izjavio da je njima potreban cijeli iznos kako bi mogli nabaviti sve potrebno za izgradnju. Naveo je da su ga i Dino Brčić i odvjetnici uvjeravali da će Dino Brčić naći financijsku instituciju koja će u komadu isplatiti taj iznos, međutim on ga je, iako je raspolagao dokumentacijom, uvjeravao da nije njegov posao to predati banci nego je

to zadatak investitora. Zastupnik po zakonu tuženika nadalje je iskazao da je radi preuzimanja građevinskih dozvola za zgrade S9 i S10 (koje je netko preuzeo bez punomoći) morao podmiri iznos od 100.000,00 EUR na ime komunalnih doprinosa, što je dovelo do toga da je početkom 2023. putem e-maila od Dine Brčića tražio da suspendiraju ugovor jer je tuženik kontinuirano imao velike izdatke, morao je platiti projektanta, gradilište je stajalo te nisu imali izvođača. Naveo je da je ranije tražio raskid ugovora s tužiteljem krajem 2022. i početkom 2023. odnosno da je u prosincu 2022. od Antonia Josića tražio da pripremi raskid ugovora, što on nije napravio. Dodao je da je Dino Brčić, nakon što ugovor sa Kamgradom nije sklopljen, rekao da će tražiti novog izvođača, međutim ne zna je li ga tražio. Nije mogao sa sigurnošću reći je li Dino Brčić prije potpisivanja ugovora bio obaviješten o tome da je na gradilištu raniji izvođač radova s kojim nije formalno raskinut ugovor. Potvrdio je da je prijedlog ugovora sa Kamgradom dobio 2022. Dodao je da je u prosincu 2022. Dini Brčiću i odvjetnicima poslao e-mail kojim je tražio raskid ugovora jer se osjećao prevarenim, a kako se i dalje nadao da će se nešto popraviti, bio je spreman podmiriti račune koje je tužitelj izdao ako on izvrši svoje zadatke, odnosno ako se nešto počne događati na području izgradnje.

31. Navode zastupnika po zakonu tuženika da je od odvjetničkog ureda zahtijevao krajem 2022. da pripremi raskid ugovora s tužiteljem sud nije prihvatio kao uvjerljive s obzirom da je iz postupanja tuženika nakon prosinca 2022. vidljivo da je i dalje surađivao s tužiteljem u vezi ovog projekta i da ni na koji način nije iskazao volju za prestankom suradnje stranaka. Osim toga, neodlučni su njegovi navodi koji se tiču poteškoća sa financiranjem projekta jer se ne radi o nečemu što bi bila obveza tužitelja, a isti je, kako je već ranije navedeno, poduzimao radnje i u tom pogledu da bi za tuženika osigurao dobivanje financiranja putem PBZ banke i to za prvu, a potom i drugu fazu projekta.

32. Jasno je da tuženik bio nezadovoljan dinamikom kojom se projekt razvija, međutim iz izvedenih dokaza sud nije zaključio da bi razlozi kašnjenja bili na strani tužitelja. Štoviše, zaključak je suda da je tužitelj postupao s pažnjom dobrog gospodarstvenika brinući se za interese tuženika i nastojeći da se sklopi ugovor sa novim izvođačem kako bi se radovi na izgradnji mogli nastaviti, međutim tuženik je imao probleme sa financiranjem projekta, u čemu mu je tužitelj, iako nije morao, također nastojao pomoći, a tuženik je, uslijed nedostatka sredstava za financiranje projekta odugovlačio s potpisivanjem ugovora sa izvođačem te u konačnici do sklapanja ugovora nije došlo. Okolnost da banka tuženiku nije ponudila financiranje projekta nije odlučna jer navedeno ne predstavlja okolnost na koju je tužitelj mogao utjecati.

33. Suprotno tvrdnjama tuženika, ne postoji nerazmjer između činidbe i protučinidbe budući da su stranke ugovorile visinu i način plaćanja obavljenih usluga. Tužitelj je poslove za tuženika obavljao od sklapanja ugovora (travanj 2022.) do stavljanja ugovora na čekanje (s krajem travnja 2023.), a razlog što projekt nije realiziran je na tuženiku koji nije osigurao sredstava za financiranje projekta.

34. Niti navodi tuženika bi ugovor bio ništetan ili sklopljen zbog mana volje nisu osnovani. Naime, sud nije našao da bi bio ispunjen bilo koji zakonski razlog koji bi ovaj ugovor činio ništetnim u smislu čl. 270., čl. 279., čl. 298. i čl. 322. ZOO, a niti da bi na

strani tužitelja ili tuženika postojale bitne mane volje u smislu čl. 280. ZOO. Tvrdnje koje tuženik ističe u podnesku od 25. travnja 2025. u bitnom se odnose na (ne)ispunjenje ugovornih obveza, a ne na razloge ništetnosti ugovora.

35. S obzirom da je sud na temelju utvrđenog činjeničnog stanja zaključio da je tužitelj postupao u skladu sa Ugovorom od 25. travnja 2022., odnosno da je uredno i s pažnjom dobrog stručnjaka ispunjavao svoje ugovorne obveze, tuženik mu je, u skladu s odredbama čl. 9. i čl. 590. ZOO dužan platiti naknadu prema utuženim računima koji su izdani u skladu s čl. 6. Ugovora i to sa zakonskim zateznim kamatama u skladu s čl. 29. st. 1. i 2. ZOO. Naime, tužitelj bi zatezne kamate mogao potraživati od pada tuženika u zakašnjenje u odnosu na svaki pojedini račun, međutim kako isplatu zateznih kamata na cjelokupni utuženi iznos potražuje tek od 30. lipnja 2023., sud je u tom dijelu odlučio u granicama postavljenog zahtjeva (čl. 2. st. 1. ZPP).

36. Slijedom svega navedenog, odlučeno je primjenom odredbe čl. 451. st. 3. ZPP kao u izreci presude.

37. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama čl. 151. st. 1., čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP.

38. Tužitelju su priznati troškovi sastava prijedloga za ovrhu u iznosu od 995,00 EUR uvećani za PDV prema Tbr. 11. tč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22., 126/22.) uvećani za PDV i troškovi javnobilježničke nagrade u iznosu od 567,50 EUR prema čl. 5. i čl. 8. Pravilnika o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku ("Narodne novine" br. 9/21., 18/22., 154/22.), odnosno ukupan iznos od 1.811,25 EUR.

38.1. Odluka o zateznim kamatama tekućim na dosuđene troškove ovršnog postupka temelji se na odredbama čl. 30. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16.-odluka USRH, 73/17., 131/20., 114/22., 6/24.) i čl. 29. st. 2. ZOO.

39. Nisu mu priznati troškovi javnobilježničke dostave u iznosu od 3,30 EUR uvećani za PDV jer isti ničim nisu dokazani.

40. Nadalje su tužitelju priznati troškovi sastava podneska od 1. kolovoza 2024. i 22. studenog 2024. u iznosima od po 1.000,00 EUR za svaki podnesak prema Tbr. 8. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23. – dalje: Tarifa) te troškovi zastupanja na ročištima 23. siječnja 2025., 12. ožujka 2025., 7. svibnja 2025., 1. srpnja 2025. i 24. rujna 2025. u iznosima od po 1.000,00 EUR za svako ročište prema Tbr. 9. toč. 1. Tarife, što uvećano za PDV po stopi od 25% ukupno iznosi 8.750,00 EUR.

40.1. Odluka o zateznim kamatama tekućim na dosuđene troškove ovršnog postupka temelji se na odredbama čl. 151. st. 3. ZPP i čl. 29. st. 2. ZOO.

41. Nisu mu priznati troškovi sastava podnesaka od 17. veljače 2025. i 20. svibnja 2025. jer isti, prema ocjeni suda, nisu bili potrebni za vođenje ovog spora u smislu čl. 155. ZOO. Tužitelj je dva puta zatražio naknadu troškova zastupanja na ročištu 7. svibnja 2025. očigledno smatrajući da je su tog dana održana dva ročišta jer je sud na

isto ročište u različitim terminima pozvao različite svjedoke, a sve kako svjedoci radi duljine trajanja ročišta ne bi nepotrebno dugotrajno čekali svoj red za svjedočenje. Međutim, tog je dana u predmetnoj pravnoj stvari održano samo jedno ročište i stoga tužitelju pripada pravo na naknadu troškova zastupanja samo na tom jednom ročištu. Tužitelju nadalje nisu priznati niti troškovi prijevoda u iznosu od 1.078,50 EUR jer isti ničim nisu dokazani (naime, tužitelj jest dostavio ovjerene prijevode dokumentacije, međutim nije dostavio račune koji su mu izdani od strane sudskog tumača niti dokaze o plaćanju tumaču tih računa). Također, s obzirom da tužitelj nije s obzirom na visinu odredio zahtjev za naknadu troškova sudske pristojbe za presudu, niti u tom dijelu njegov zahtjev nije osnovan (čl. 164. st. 2. ZPP).

42. Obzirom na sve navedenog, odlučeno je kao pod točkama II. i III. izreke rješenja.

43. U odnosu na prijedlog za određivanje prethodne mjere, ukazuje se kako slijedi.

44. Odredbom čl. 501.a ZPP određeno je da će sud, u postupku pred trgovačkim sudovima koji se vodi povodom prigovora protiv platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave ili rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, najkasnije do zaključenja glavne rasprave na prijedlog tužitelja, neovisno o uvjetima za određivanje prethodne mjere, odrediti zabranu banci da tuženiku ili trećoj osobi po nalogu tuženika isplati s njegovog računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera, u pravilu iznos sporne tražbine, osim ako iz navoda u prigovoru i spisu priloženih isprava proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu.

45. Iz sadržaja odredbe čl. 501.a ZPP proizlazi da se prethodna mjera može odrediti najkasnije do zaključenja glavne rasprave, međutim, u situaciji kada je prijedlog za osiguranje podnesen do zaključenja glavne rasprave (što je u konkretnoj situaciji slučaj), a sud prethodnu mjeru odredi nakon zaključenja glavne rasprave, ima se na odgovarajući način primijeniti odredba čl. 337. st. 2. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16.-odluka USRH, 73/17., 131/20., 114/22., 6/24.) kojom je određeno da vrijeme za koje se prethodna mjera određuje može trajati najduže do proteka petnaest dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu pa kako u konkretnom slučaju nisu nastupili uvjeti za ovrhu, okolnost da je sud o prijedlogu za određivanje predložene mjere osiguranja odlučio nakon zaključenja glavne rasprave, ne čini ovo rješenje nezakonitim kada se uzme u obzir da je tužitelj prijedlog za određivanje prethodne mjere podnio do zaključenja glavne rasprave i da u trenutku donošenja rješenja još nisu nastupili uvjeti za ovrhu (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u odluci broj PŽ-3946/2017 od 13. srpnja 2017.).

46. Citiranim čl. 501.a ZPP propisane su posebne pretpostavke za određivanje prethodne mjere u odnosu na odredbe OZ, budući sud mora ocijeniti vjerojatnost tuženikovog uspjeha u sporu u odnosu na navode iz prigovora i spisu priloženih isprava. Da bi se ispunile pretpostavke za određivanje prethodne mjere sukladno čl. 501.a ZPP dovoljno je da predlagatelj osiguranja (u konkretnom slučaju tužitelj) učini postojanje svoje tražbine vjerojatnom, a ne i izvjesnom, odnosno da je veća vjerojatnost da on uspije u sporu, a ne tuženik.

47. Prema sadržaju dokumentacije u spisu i na temelju dokaza izvedenih tijekom postupka sud je zaključio da je tužitelj ispunio svoju ugovornu u cijelosti, dok tuženik nije ispunio svoju obvezu koja se sastoji u isplati utuženog iznosa temeljem izdanih računa u odnosu na koje potraživanje je tužitelj pokrenuo ovaj postupak, pa stoga ne proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu.

48. Stoga je odlučeno kao pod točkama I. i II. izreke ovog rješenja.

U Zagrebu 13. listopada 2025.

SUDAC
Maja Hilje

Dokument je elektronički potpisan:

MAJA HILJE

Vrijeme potpisivanja:

13-10-2025

15:00:05

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732

L=ZAGREB

S=HILJE

G=MAJA

CN=MAJA HILJE

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 15 (petnaest) dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena, odnosno od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), tj. od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje). Žalba se podnosi putem ovog suda.

Broj zapisa: **9-3087d-d6472**

Kontrolni broj: **0191f-bfe2f-e0378**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MAJA HILJE, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.